

El restaurant 7 Portes de Barcelona promou l'actuació de joves talents de l'òpera amb sopars que combinen la cultura i la gastronomia

Lírica digestiva

Jaume Vidal
BARCELONA

No tothom a qui li atrau la lírica té prou decisió per anar al Liceu. Lamentablement, encara imposa un respecte intimidador a bona part del públic. També hi ha bons cantants i joves promeses que tenen dificultats per accedir al nostre coliseu líric. Una iniciativa que dona resposta a les dues situacions són els Sopars Lírics, en què els comensals espectadors podran gaudir d'un bon àpat al restaurant 7 Portes i, després de sopar, presenciaran un recital líric. Els artistes, acompanyats al piano per Josep Buforn, seran introduïts per l'especialista musical Roger Alier, que, juntament amb Jordi Maddaleno, és el responsable de la direcció artística. En aquesta quarta temporada que ara s'enceta, hi actuaran: el tenor Beñat Egiarte (16 d'octubre); la mezzosoprano Maria Luisa Corbacho; el baix Iosu Yeregui; el contratenor

La jove soprano Anna Niebla participarà en els Sopars Lírics ■ ARXIU

Víctor Jiménez; les sopranos Irene Mas, Anna Niebla i Cristina Sánchez, i el tenor Marc Sala. La iniciativa dona la possibilitat als espectadors de col·laborar amb els artistes fent un petit mecenatge.

“A més d'afavorir que hi actuï gent jove, volem fomentar la proximitat amb l'espectador perquè pugui

viure una experiència que habitualment no es pot viure als grans teatres”, va explicar ahir Alier.

Més àpats culturals

A banda dels Sopars Lírics, l'emblemàtic restaurant endega aquesta temporada els sopars Clàssica al 7 Portes, amb el mateix format, però dedicats als

instrumentistes. La programació i la presentació van a càrrec del crític Jorge de Persia i de Solé Luthiers, una família de fabricants i comerciants d'instruments que també posarà a disposició dels músics algunes de les seves peces més especials.

Canviant de registre, però en la mateixa sinto-

La iniciativa s'afegeix als esmorzars de forquilla dedicats a la ciència

nia de maridar la cultura i el bon menjar, el 7 Portes continuarà aquest curs amb els esmorzars dominicals de forquilla en què es planteja un tema d'actualitat. La novetat d'enguany seran els esmorzars dedicats específicament a la ciència, organitzats per The Big Van Theory, un grup especialitzat en la divulgació humorística de la ciència, i l'Associació Catalana de Comunicació Científica. En aquesta proposta, hi participa de manera molt activa El Punt Avui Televisió, que retransmetrà aquests esmorzars de forquilla de temàtica científica. ■

LITERATURA David Cirici guanya el premi El Vaixell de Vapor

L'escriptor David Cirici ha guanyat la 31a edició del premi de literatura infantil El Vaixell de Vapor –15.000 euros– amb l'obra *El vol de l'oreneta* i Llorenç Capdevila Roure ha guanyat la 25a edició del juvenil Gran Angular –15.000 euros–, amb l'obra *L'herència del vell pirata*. David Cirici escriu sobre en Seydou, un nen africà adoptat que torna al seu país natal, Mali, per retrobar-se amb una amiga. *L'herència del vell pirata* està protagonitzada pel jove Met, de 15 anys, que per primer cop ha d'afrontar la mort d'un ésser estimat. ■ REDACCIÓ

MÚSICA Jeremy Irons recitarà al Liceu l'obra 'Egmont'

Jeremy Irons interpretarà el rol d'Egmont en el concert previst el 23 de gener al Gran Teatre del Liceu. L'actor britànic substituirà així John Malkovich, que ha cancel·lat la seva participació per motius professionals. Irons recitarà els passatges d'Egmont que Beethoven va incloure en la seva obra inspirada en el clàssic de Goethe. El programa d'aquest concert, una proposta de la Wiener Akademie dirigida per Martin Haselbökes, es completa amb les obres de Beethoven *Ah Perfido*, op. 65; i la *Simfonia núm. 7*, op.92. ■ REDACCIÓ

Críticateatre

Jordi Bordes

Ombra que rebel·la per un passat ofegat

Només són dones

Dramatúrgia: Carmen Domingo
Directora: Carme Portaceli
Intèrprets: Míriam Iscla, Sol Picó, Maika Makovski
7 d'octubre (fins al 8 de novembre) a la Sala Petita del TNC.

Carmen Domingo fa una aportació al passat silenci i ignorat de les dones en les presons franquistes. Més enllà de la pel·lícula *13 rosas*, fent una mirada calidoscòpica que il·lumina una realitat indecent. Aquestes ombres ofegades interpel·len els espectadors d'avui, des de la paraula al moviment i el so, en un espai

abstracte, obert, mutant i que permet un daltabaix de temperatures emocionals. Revelant un passat rebel·la en el present.

Els personatges de *Només són dones* són de baix perfil polític, tot i que de militància de pedra picada. Míriam Iscla dona veu i cos a la jove de 19 anys que fa broma de com contestava als soldats mentre la torturaven; o a la muller catòlica que és acusada d'espionatge per haver trucat el seu home (i que el mosèn no vol perdonar després de sentir la confessió). Allà on la paraula no hi arriba per expressar aquest llarg silenci, hi en-

Míriam Iscla i Sol Picó empenyent una piscina amb rodes, en un instant del muntatge. ■ ALBERT ARMENGOL

tra la música de Maika Makovski (entre militant i d'una sensibilitat que posa la pell de gallina) i la dansa de Sol Picó.

L'espectacle, dirigit per Carme Portaceli, se suma a *Un cel de plom*, interpretat amb una claredat rotunda per Mercè Arànega.

En els dos casos, han optat per denunciar l'oblit a través d'un espai simbòlic. Neus Català narra les seves memòries per fer justícia amb les altres companyes, sent fidel al que va veure, i li van explicar en primera persona. La peça de l'estudiosa i ara dramaturga Marta Domingo, en canvi, parteix de la veritat per ficcionar-la, ajunta passatges de diferents dones i els encarna en una de sola, o imagina un final tràgic però d'una justícia poètica imaginant que algú va posar els noms de les executades en un pa-per dins d'una botella de vidre...

